

[Ayoë Herhøl.]

få dagpenge efter sygekassens normale regler.

Jeg vil dog gerne spørge den højtærede socialminister, om det er muligt at foretage en ændring i folkeforsikringslovens § 40, stk. 5, nr. 3, og stryge sætningen i sidste linje: „f. eks. fordi barnefaderen ikke kan identificeres“. Det vil give overensstemmelse mellem folkeforsikringsloven og loven om pension og hjælp til enker, som vi nu lige har vedtaget, og hvori denne sætning er strøget.

Ragnhild Andersen: Ja, det er jo allerede sagt, at de foreslåede ændringer til folkeforsikringsloven overvejende er af teknisk art, og dem kan vi naturligvis tiltræde. Vi kan også tiltræde ændringen om, at af folkepensionister skal kun de, der i henhold til § 39, stk. 1, får folkepension, komme ind under reglen om nedsat sygehjælp.

Ændringerne i forsorgsloven kan vi også tiltræde; de er udelukkende af teknisk art. Derudover ønsker jeg dog at tilføje, at mit parti fortsat har den opfattelse, at man, omend man nu gennemfører enkepensionsloven, ikke har ydet tilstrækkelig håndsrækning til de enlige mødre, der er i trang for hjælp, og som fortsat, når de kommer i trang, vil være henvist til hjælp efter forsorgsloven og ikke efter enkepensionsloven. Det vil de være, når de har behov for underholdshjælp og uddannelseshjælp og ikke er enker.

Vi stillede som bekendt 4 ændringsforslag, da loven om enkepension var til anden behandling. Såvel ministeren som udvalgets ordfører og de øvrige partier afviste dem, og både ministeren og udvalgets ordfører bebrejdede mig, at jeg hermed foreslog store principielle ændringer i forsorgsloven. Nu behandler vi jo ændringer i forsorgsloven i forbindelse med enkepensionslovens revision, og det må vel så være stedet her at rejse de spørgsmål, som man mente det var teknisk forkert at foreslå ændret under enkepensionslovens behandling. Uden at gentage min argumentation for vore ændringsforslag ved første og anden behandling af forslag til lov om enkepension vil jeg derfor opfordre til, at man i det udvalg, der skal behandle disse lovforslag, tager hensyn

til de ændringer, vi har foreslået. Det drejer sig om størrelsen af den hjælp, der i trangs-tilfælde kan ydes enlige mødre med børn i underholdshjælp og i uddannelseshjælp. Min gruppe mener fortsat, at underholdshjælpen og uddannelseshjælpen, når enlige mødre ikke har nogen indtægt ved siden af, bør være af samme størrelse som enkepen-sionen og ikke, som det foreslås her i forsorgsloven, 15 pct. lavere. Vi mener også, at der til særlig vanskeligt stillede enlige mødre efter kommunalbestyrelsens skøn bør kunne ydes det særlige moderbidrag, som vi stillede ændringsforslag om ved enke-pensionslovens behandling, når der er trang derfor i disse vanskeligt stillede hjem.

Sluttelig mener vi — ligesom 1953-be-tænkningen „Den enlige Moder“ gik ind for — at indtægtsgrænserne må væk. Det blev sagt ved enkepensionslovens be-handling, at dermed ville man vælte trangs-grænserne. Ja, det er rigtigt, det vil vi; vi vil vælte trangsgrænserne. Når det drejer sig om mødre, der stilles ene om forsørgelse af deres børn, er det kommunisternes op-fattelse, at sådanne mødre under alle forhold uanset indtægt må have ret til faderbidra-get, sådan som enkelovskommissionen fore-slog det. Det vil kun koste, som jeg oplyste sidste gang, 4,5 mill. kr. at ophæve ind-tægtsgrænserne, og jeg vil gerne tilføje, at der kan ikke være tvivl om, at der vil spares betydelige midler ved administrative forenklinger, hvis man ophæver indtægts-grænserne.

§ 194 i forsorgsloven er med de fastsatte indtægtsgrænser en hindring for tusinder af mødre, enker og andre. Jeg nævnte forleden dag, at 3 000 enker fortaber retten til deres enkebørnspenge på grund af disse menings-løse indtægtsgrænser, og det er en kendt sag, at mange enlige mødre bringes til fortvivlelse, fordi der er disse bestemmelser i § 194. De vil se sådan på det, at når de bliver alene, må dog i hvert fald faderbidraget til barnet tilkomme dem. Det samme syn har vor gruppe. Derfor mener vi, at indtægtsgrænserne må falde. Samfundet må ofre de millioner, det vil koste at give de enlige mødre sikkerhed for, at de til enhver tid uanset indtægt, og uanset om faderen er død eller han ikke vil eller ikke kan betale, skal have ret til at få